

SZILÁGY SOMLYÓ

M E G J E L E N I K H E T E N K É N T

Előfizetési díj
Egy évre 10 Pengő, 1/2 évre 5 Pengő, 1/4 évre 2-50 P.
számonként 20 fillér.

Társadalmi és politikai hetilap

Hirdetések díjai:

Hivatalos hirdetések félhasábig 10 Pengő,
nyilttér soronként 50 fill. Álláskeresők hirdetése 1 P

A jegyző a magyar közigazgatás nélkülözhetetlen fundamentuma és egyik főerőssége.

Dr. Szász Lajos közellátásügyi miniszter beszéde a jegyzők feladatairól.

A Községi Jegyzők Országos Egyesülete november 6-án tartotta Budapesten öszi rendes közgyűlését, amelyen megjelent dr. Szász Lajos közellátásügyi miniszter és hosszabb beszédében vázolta a jegyzők közellátási feladatait. A miniszter beszédében többek között ezeket mondotta:

Köszönöm a megtisztelő szavakat, s különösen azt a melegséget, amellyel a közgyűlés fogadott. Őszinte örömmel töltötték el a meleg üdvözlő szavak, mert azt látom, hogy az ország jegyzői, akiket ebben az évben a rendszeres közellátás biztosítása érdekében új, súlyos munkával terheltem meg, megértették törekvéseimet s készséggel vállalták részüket a nagy munkából, amelyet az ország érdekében el kell végeznünk. Erre a megértésre nagy szükségem van, mert a községet a közigazgatás és az élet találkozó pontjának tekintem. A községben válik ugyanis a közigazgatási jogszabály való létté s akik ezt az átalakítást végzik, azok a községek jegyzői. Ez a megértés tette lehetővé, hogy a községi közigazgatásra hárított feladatok, kisebb zökkenőktől eltekintve, eredményesen voltak elvégezhetőek s ez biztató reményt nyújt a jövőre is.

A háborus idők — melyen tisztelt Közgyűlés — fokozott munkateljesítést kívánnak meg mindenkitől. Az események gyors egymásutánjában szinte percről-percre adódnak akadályok, amelyeket le kell győzni, és új feladatok, amelyeket meg kell oldani. Ebben a lázass munkában pihenés, visszatekintés nincsen, csupán megfeszített erővel küzdés a célok eléréseért. A totális háboru totális erőfeszítést kíván mindenkitől, a fronton és a hátszágban egyaránt. Ehhez az erőfeszítéshez azonban kevés egymagában a testi erő, mert a test hamar kifárad és összetörik a megállást nem ismerő munka hajszolt ütemében. A felfokozott követelményeknek csak erős test és még erősebb lélek tud megfelelni. Lélek, amely nem ismer csüggedést, nem ismer fáradságot. Lélek, amely kitartó, bizakodó és távolbanező. Lélek, amely keresztül lendíti az akaratot a test fáradságán és elüzi a csüggedés és kishitőség szakadatlanul kísértő árnyait. Csak ilyen lélekkel és ilyen lelki felkészültséggel tudunk eleget tenni azoknak a követelményeknek, amelyeket hazánk és népünk jövője tőlünk megkíván.

Tagadhatatlan, hogy a háboru mindenkítől áldozatot kíván. De vitathatatlan az is, hogy ebben az áldozatvállalásban a mindenkinek egyformán kijutó részen felül többletek kell vállalniuk azoknak, akik életüket a köz szolgálatának szentelték. Szép számmal vannak olyanok, akik életüket egy magas és fennkölt cél szolgálatában kívánják leélni, akik életcéljukat abban látják, hogy munkájukkal a közt, az államot és embertársaikat szolgálják. Ezek a kevés kiválasztottak nem várnak az élettől anyagi örömeket. Gazdagság, hírnév és egyéni érvényesülés nem kápráztatja el őket, hanem arra vállalkoznak, hogy ifjúságuktól kezdve egy emberöltőn át szolgálják csendben a hazát.

Évtizedeken át névtelen alkatrészei és mindenkor pontos, megbízható rugói annak a gépezetnek, amelyet az állam életének ismerünk és minden egyéni érvényesülést feladva, átadják munkateljesítményüket a köznek,

hogy így biztosítsák a jövő nemzedékek életlehetőségeit az állami rend keretén belül. Ez a kiválasztott rend az államot szolgálni kívánók ezreit foglalja magában, a köztisztviselőket és a köz szolgálatában állók. Ezek szerepe azonban nem hangban és hivalkodásban jut kifejezésre, hanem a polgári és tisztviselői kötelességek példás teljesítésében. A végzett munkajutalma nem pénz, hanem a nemzet érdekeinek fokozottab megvalósulása és a nyugodt, tiszta lelkiismeret. A köztisztviselő élete nyitott lap és példaadás embertársai előtt.

Azoknak, akiket az állam szolgálatába fogad, hogy munkájukkal irányítsák és vezessék gondjaikra bizott embereket, súlyos kötelességeik vannak. Ha pedig az állam háboruba lép és a harc során az ország léte vagy nem léte forog kockán, úgy a kötelességek megsokszorozódnak. Az államnak jogában áll minden polgárától áldozatot kívánni. Hatalmi szóval azonban nem lehet elérni azt, hogy ezt az áldozatot mindenki egyforma lelkesedéssel és a nagy célok tudatától áthatva hozza meg. Ennél a pontnál van szükség arra, hogy azok, akik a köz szolgálatában állanak, ne csak példaadó magatartással segítsék elő mások áldo-

zatvállalását, hanem a kötelességteljesítés fontosságának tudatában felvilágosító munkájukkal igyekezzenek az állam célkitűzéseit mindenki számára érthetővé tenni. A vezető réteg vállalt kötelességei háborus időkben döntő fontosságúak. Háboruban az állam hadseregére és a fegyelmezett bátorságra támaszkodik. A belső fegyelmet pedig a kipróbált tisztviselői gárda cél tudatos, példaadó munkájával tudja elérni. A sokat hangoztatott belső front csak akkor lesz egységes, ha az erősséget alkotó vármegyék, városok és községek testi és lelki felkészültsége azonos. Ma minden kis községnek várat kell képezni az élni akarás és a szebb jövő érdekében.

Ezeknek a váraknak a jegyzők a parancsnokai. A magyar jegyzői kar mindenkor kettős feladatot teljesített. Ngmcsak békében szolgált példa adással a falu népe előtt, hanem ha úgy hozta a sors, a harcmezőn is együtt küzdött a falu gondjaira bizott fiaival.

A falu életében döntő szerepet szerezzen a törvénynek és a tanítónak.

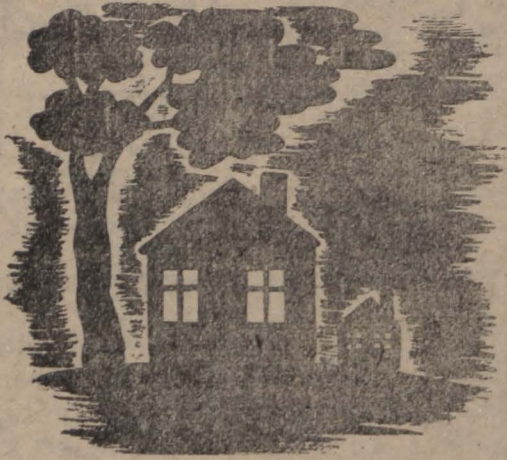
Országunk életében mind a három nagy szerepet játszik, mert amilyen a falu, olyan a vármegye és olyan az ország. A falu vezetőinek súlyos feladatai vannak. A lelkész Isten szolgájaként neveli a népet és az Ige lélekbe-markoló erejével igyekszik a falu népét, kicsinyt és nagyot egyaránt istenfélő életre szoktatni és elhínteni benne Isten országának és az örök életnek hitét. Szép feladata van a tanítónak is, amikor az iskolába kerülő gyermekek zsenge lelkébe ülteti el a tudás és műveltség első alapjait, hogy, hajlékonyá tegye azt az egyházi és világi parancsok számára. A jegyző pedig a polgári hatalom képviselője, akit az állam azzal biz meg, hogy képviselje a közérdeket és érvényt szerezzen a törvénynek.

A jegyző a közigazgatás nélkülözhetetlen fundamentuma, de a falu társadalmi és gazdasági életének őre és éber szemlelője is.

Hivatali helysége nemcsak ügyesbajos gazdák kétségeit eloszlató világító torony, hanem modern értelemben vett rádióadóállomás, amely a panaszt, a bajt fölfelé sugározza és továbbítja, hogy az meghallgatásra és megoldásra találjon. De minden jegyzői iroda egyúttal az igazság hajléka is. A jegyző feladata rendkívül sokoldalú. Ha munkáját jól akarja végezni egyesítenie kell a pap szónoki képességeit, a tanító tudását és nevelői rátermettségét a bíró tekintélyével és mindezen felül a hivatásához

Este van, este van, kiki nyugalomba

(A tanú)

ilyenkor egy új Philips rádió ünneppé
varázsolja a nyugalom perceit.

PHILIPS RÁDIO

tartozó szaktudás úgy kell sugározni, hogy abból mindenki megértést és jóindulatot merítsen. Csak ilyen tulajdonságokkal tudja ma megállni helyét a falu jegyzője.

Sokan vannak, akik állami ügymenetünk kisebb-nagyobb fogyatékoságait szeretik a közigazgatás és a bürokrácia terhére írni. A közellátási közigazgatás megszervezésével kapcsolatban is sokszor hallottam, hogy elbürokratizálom a kérdést, amikor nagy nyilvántartási munkával terhelem meg a községi közigazgatást. Ezek a bizonyára jóindulatú bírálók azonban megfélekednek arról, hogy a közigazgatás a mindennapi élet ügyeit intézi, ez pedig az életviszonyok pontos ismerte s ezek változásainak állandó nyilvántartása nélkül nem is lehetséges.

A közigazgatás reforjára azonban — nem tagadom — szükség van. Ennek azonban alulról, az alapoktól kell kiindulnia, mert helyes iránya csak a decentralizáció tehet.

Elsősorban tehát a községi közigazgatást kell kifejleszteni és megerősíteni, De ne lássunk hibát csak a rendeletekben, az írott paragrafusokban. A modern háboru tanulsága is az, hogy nem a gépek, hanem emberek harcolnak. Lehet a gép egészen korszerű, genialis találmány és mégsem éri el célját, ha vezetője felületes vagy kishitű. Ugyanigy vagyunk a rendeletekkel. Az, hogy egy rendelet jó, vagy rossz, főként a végrehajtáson múlik. Éppen a rendeletek végrehajtásában jelentkezik döntő fontossággal a jegyző munkája. Az ő egyéni tulajdonsága, lelkes odaadása tekintélye és feltétlen becsületessége a legnagyobb áldozatot követelő rendelkezéseket is keresztül tudja vinni, ha bírja a falu bizalmát és megbecsülését. Csak ilyen jegyző képes a nap-nap után megjelenő és az állami igazgatás különböző ágait szolgáló rendelkezések tömegéből megérezni a fontos, a halaszthatatlant, a döntő jelentőségűt és okos munkabebosztással elintézni azt is, amely pillanatnyi döntést talán nem kíván.

(Folyt. köv.)

Céllövő verseny.

Folyó hó 14-én tartotta meg a Szilágysomlyói Bátorj Lövész Egyesület fennállása óta az első házi céllövő versenyt. A versenyt, s az azon elért eredményeket annál inkább kell értékelni, mert az egyesületnek rendes lötere sincsen. Hogy mégis megtörtént, s teljesen versenyszerű körülmények között, az tisztán a tagok mindenfelől felülemelkedő, versenyszerű és fegyelmezett, öntudatos magyar magatartásán mulott. A kezdet igen biztató! Mit fog ez a gárda felmutatni, ha egyszer rendes pályához hozzájut. Ideális időjárás mellett gyülekezett reggel 8 órakor a Lövész Otthonban több mint 100 ember. Katonás menetben vonultak fel az Országzászlóhoz tisztelegni, s onnan a versenyzők vidám nótaszóval, zárt sorokban ki a Bikaiállóhoz. A csoport-sorsolás után megkezdődött a verseny. Visszhangzott az öreg Pupos oldala a fegyverropogástól, s a sipjelzésektől. Biztonsági őrk vigyáztak, nehogy illetéktelen a lőtér veszélyes vonalába jusson. Kérges kezek, kesztyűs kezek, kemény markolással fogták a puskákat, öröm volt nézni a volt a katonák szemében felcsillant kemény elhatározást, elkomolyodó arcokat. Egy kissé mindegyik úgy érezte, nemcsak versenyen vesz részt, hanem a magyar ujjáépítést szolgálja, rég porladó ősök harci szelleme ébredt fel bennünk, a lóhátról nyilazó ősök szelleme. Mi ezt a hazát fegyverrel szereztük, és csak fegyverrel tudjuk megtartani. A fegyvert pedig ha egyszer kézbe fogtuk, nem tesszük le, vagy győzünk, vagy kihull a kezünkől. Ilyen elhatározásokat lehetett leolvasni az arcokról.

Huszárroham páncélosok ellen.

(M. kir. honv. haditudósító szd. Szabó Sándor zászlós.)

Mocsárvidék, október közepe. A háboru nyomai szanaszét hevernek az orosz földeken. Rongyosra tépett, füstös betonerdők a dombvonulatokon, lőrésükben gaz, bombáktól fölszántott harckocsiárkok cik-cakban, fenekükön az őszi esők földuzzadt vize, szétrobbantott hidak, összezuzott házak, felégetett faluk, repülőgéproncsok, autóvázak s különösen sok sok harckocsihulla. Úgy fekszenek ezek a páncélos szörnyetegek, mint az ősvilági állatok megszenesedett hullái.

Az emberek ma már ügyet sem vetnek rájuk, hozzátartoznak a szürke mindennapok képeihez. Amikor ezek a robogó gépcsodák átdübörögtek a sztalinköves orosz falukon, láttukra a szakállas muzsikok a kalapjukat is levették és összekulcsolták a kezüket, most rájuk sem néznek. Úgy hevernek ott, mintha már

évtizedek óta itt rozsdásodnának. A mocsár magához huzza őket, belapultak jó mélyre az iszapba, sokszor derékig elmerültek.

— Harckocsi temetők.

Igy nevezik őket.

Az ősz, mintha utolsókat rugna Persze, az „orosz vénasszonyok nyara“ azért valamivel más, mint odahaza a Dunántulon, vagy az erdélyi fenyvesek között. Az erdők közötti földuton csipősen huznak végig a keletről beszabadult szelek. A huszárjárőr föl sem vette a szélfuvást. Fűtyöltek rá, ahogy a huszár szokott. Köpenyük gallérját felgyűrtek és fűtyörészték. De a szemük fűrkészve kémlelte az erdőt.

Harmadnapja hajszolták a Niktin csoportot. Az orvlövészek a mocsárba szorultak, de a végtelen mocsárutvesztőkben, az iszapos talaju őserdőkben szinte reménytelen volt az üldözésük. De azért huszár a huszár, hogy csak úgy egykönnyen ne törődjék bele a sikertelenségbe.

— Azért is elkapjuk őket!

A nap már délutánba hajlott, a szél hevesebb lett és csipősebb, nyugatról felhők sodródtak. Az éjszakát a száznak erdőbe kell töltenie. A járőr talált is erre alkalmas helyet. Egy dombháton. Mire a nap lebukott az ég nyugati peremén, már készen álltak a tarka sátrak, a lovak részére külön alkalmas hely volt, égtek a rögtönzött legénységi tüzhelyek, sőt sült burgonya kellemes illata áradt szét a nedvesszagu levegőben.

A jókedvű huszárjárőr pedig tovább ment.

Föl kellett derítenie a környéket, nehogy a ködös éjszakában az orvlövészek rajtaüssenek a száznakon.

Egy szűk csapáson lekanyarodtak az erdőbe. A csapás a földtől párhuzamosan haladt. Az ut mentén kilőtt páncélosok hevertek, közöttük több T. 34 es.

Az oroszharckocsi-óriások. Még így, holtukban is félelmetesek és lenyűgözőek. Oldalaikon ott tántogtak a német páncéltörőtől ütött sebhelyek. A huszárok egyszerre csak tüzet kaptak.

Villámgyorsan levágódtak a nyeregből, tüzelő állást foglaltak el és vártak. Sehol semmi. Mögöttük a fák sötétedő rengetege, előttük alig száz méterre az út. És az uton egy tucat kilőtt T. 34-es. Semmi sem mozdult. De nem so-

Hirdessen a „Szilágysomlyó“-ban!

káig tartott a csend. A T-34-esek hirtelen megelevenedtek. Az óriás harckocsikban megbujt orvlövészek elárulták magukat. A huszárjárőr golyószórója tűz alá vette őket.

Csak egy félóráig tudjuk tartani őket.

A hírvivő huszár már ott vágatott az uton, vissza a századhoz. Az orvlövészek érezték, hogy hurokba kerülnek, idejében le akarták küzdeni a kis huszár-csoportot. De a „jókedvű huszárjárőr“ remekül tartotta magát. A bolsevisták hiába kísérleteztek, hogy kitörjenek a harckocsiból. A huszárok jól irányzott tüzekkel a harckocsik gyomrába üzték vissza őket.

Közben megérkezett a század. Mint a fürgeteg, úgy jöttek. Három nap elkeseredett harci vágya lobogott bennük. Leszálltak és kuszva közelítették meg a bolsevistákat. Tizenöt harckocsit fogtak közre. Guppuskák és golyószórók tüzevel füstölték a banditákat. De a vastag páncélfalról csak úgy koppantak le a lövedékek.

Az este meg közeledett. Sietniök kellett. A huszárok rohamtávolságra távolságra közelítették meg a harckocsikat. Kézigránátok zápora hullott a harckocsik sebezhető részeire.

Ez már használt. Félóra múlva minden harckocsi csendes volt.

A T-34-esek megint ott maradtak egyedül, véresen, füstösen, némán. Másodszor is „kivégezték“ őket.

Bátran, nyugodtan, felkészülten nézzünk szembe a légitámadás veszélyeivel!

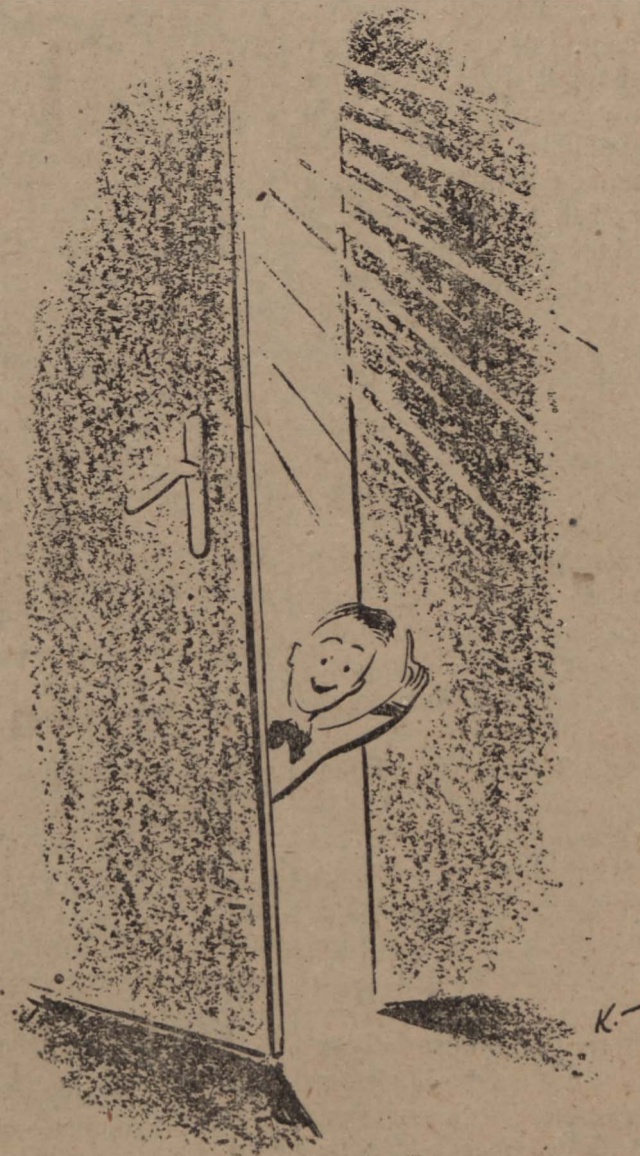
A napjainkban lejátszódó, legkorszerűbb módszerekkel végrehajtott támadások külföldi tapasztalatait az alábbiakban ismertetjük olvasóinkkal:

„Vagyonunkat előzetes gondoskodás révén biztosítsuk. Azokat a tárgyakat, melyek most nélkülözhetők, de elpusztulásuk után pótolhatatlanok, kevésbé veszélyes területre szállítsuk megőrzésre. A szomszédok között balgaság volna ezeket a tárgyakat elosztani, hiszen területi tüzek esetén elpusztulnának. A pincét se tömjük tele butorokkal és egyéb holmikkal.

Asszonyok, gyermekek légitámadáskor minden esetben az óvóhelyen legyenek. Az aggodalmaskodók azt állítják, hogy az óvóhely bedőlhet bombázás következtében, az óvóhelyen levők megfulladhatnak a rombadőlő házakból eredő porfelhőtől, az égő háztengerben levő óvóhelyen a hőségtől pusztulhatnak el a bentlevők. Mindezzel a veszéllyel szemben áll az a védelem, amit a szabályszerűen megépített óvóhely nyújt. Vagy talán egyesek azt hiszik, hogy az a bomba telitalálat, mely az óvóhelyet is bedönti, sértetlenül hagyná, ha a második emelet ablaka mellett állana?

Az óvóhely vészátjárók értéke ézerszeresen bebizonyosodott. Ezeket azonban le kell tudnunk zárni, mert különben tűz esetén kémény szerepét játszhatják és átszivják a tüzet az égő szomszédtól.

Az óvóhelyre csak azt vigyük, ami az egyszerű élethez feltétlenül szükséges.

— Anyu, egve felejtetted a villanyt!
— Nem számít, a Tungstam lámpa alig fogyaszt....

Egy teljes öltöny, egy ruha, egy kabát, egy pár cipő, elegendő felszerelés gyermekeknek, továbbá néhány törülköző. Mindez ma sokkal fontosabb, mint az ezüst evőeszköz készlet festmények, perzsaszőnyegek, 100 kötet klasszikus. Mindezeket esténként és nem a riadókor kell levinnünk az óvóhelyre!

Ezenkívül igen fontosak a takarók. Minél több és vastagabb takaró és azonkívül sok, nagyon sok víz! A vízbe áztatott takarók legbiztosabb megvédőink, ha a tüztől körülzárt óvóhelyről vagy fellazított falon át a szabadba akarunk menekülni.

A gázálcot, melyet napközben száraz helyen kell tartanunk, éjjelre szintén az óvóhelyre vigyük. Nem azért, mert az ellenség gázt használ, hanem azért, mert a tüzek füstjét vagy a törmelékek nagy töménységű porfelhőjét nehéz volna enélkül elviselnünk, ha a közelben nagy rombolóbomba vagy légiaeró robbanna.

Gyertyát és gyufát is vigyük az óvóhelyre és pedig olyan helyre, ahol azt még a megijedt ember is a sötétben megtalálja, mert a vakriadalomnak semmi se kedvez jobban, mint a sötétség.

Üveges ablak ne legyen az óvóhelyen. Helyét vastag fával töltsük ki. Ablakok, ajtók jól zárjanak és elég erősek legyenek hogy a bombarobbanás légnyomásának javarészt felfoghassák.

Az óvóhely földszint fölé emelkedő falrészét legalább egy méter széles földréteggel védjük.

Az óvóhely-csomagot úgy kell előkészíteni és elhelyezni, hogy azonnal kézbe kapható legyen. A legszükségesebb dolgok legyenek benne, így mindenek előtt azok a kis apróságok, amelyekről leghamarább elfeledkezünk: fogkefe, fésű, borotvakészülék, evőedény, evőeszköz, továbbá a fontosabb iratok e betétkönyvtől kezdve egészen az élelmiszerjegyekig.

Ivóvíz és enniivaló is legyen az óvóhelyen. Életünket menthetjük meg velük, ha a beomlás miatt hosszabb ideig nem tudunk kijönni az óvóhelyről.

Az óvóhelyre a nők lehetőleg kevés műselymet és pamutot tartalmazó ruhát vigyenek, mert ez könnyen gyullad és hevesen ég. Bőr- és fatalpu cipő a legjobb, minden másféle talpu cipő mellett. Ezenkívül jó szolgálatot tehet a vastag bőrkesztyű, mint amelyet a motorkerék-

párosok használnak, bőrkabát, bőrmelény, autószemüveg, hőszemüveg vagy hegesztők szemüvege. Ezek a foszfor ellen védik a szemet. A szembe fr. cseent foszfor többnyire vakulást okoz!

Nők fejüket nedves kendővel kössék be, melyet meg lehet nedvesíteni. A foszfortól a haj könnyen meggyullad.

Fontos, hogy a hólyagot kiürítsük. A népszáj jól ismeri a félelem és felindultság és a hólyag feltöltődése közötti összefüggést. A telt hólyag pedig hirtelen légnymáskor könnyen megrepedhet.

Férfiaknak nem az óvóhelyen van a helyük. Az ő feladatuk nem az, hogy magukat, hanem a közösséget védjék.

Alaposan jegyezzük meg még azt, hogy súlyos támadás esetén nem számíthatunk a tűzoltóság és a rendőrség segítségére, a vízvezetési vízre. Bátorságunk és önvédelmi képességünk azonban minden hiányt pótolhat.

Szerencsés esetben, ha az önvédelem megszervezett formájában, segélyosztásokkal képes segítségünkre lenni. De egész házsorokat találhatnak bombák és az önvédelem szervei sem találhatnak egymásra, hanem mindenki önmagára és legközelebbi embertársaira van utalva.

Nincs elolthatatlan tűz, nincsen olyan beomlott óvóhely, amit szabaddá nem lehetne tenni. A reményt sohasem szabad feladni. Első kötelesség a tűz leküzdése, nem pedig az, hogy butorainkat, szönyegeinket mentsük a tüztől.

A tűz oltásához a homokon, vizen és közismert oltószereken kívül bátorság és mindenekelőtt bátorság kell. Gyújtóbomba oltása kétségtelenül önfegyelmet kíván, de csak az első alkalommal. Ha egyszer már oltottunk gyújtóbombát és láttuk, hogy határozottsággal és gyors cselekvéssel mire vagyunk képesek és milyen nagy károkat tudunk megakadályozni, nem fogunk visszariadni tőle.

Ne ijedjünk meg a gyújtóbombától, bármennyire is félelmetes az égése. A gyújtóhasáb nagy zajjal és hatmas tűzijátékkal ég, a foszforbomba szanaszét freccsenő égő foszforrészei és hatalmas füstje félelmetes látvány. De ne feledjük el, hogy mind a kettő sokkal veszélyesebb tűznek látszik, mint ami valóságban. Ha valaki ettől a látványtól megijed, már elveszett. Ha van ellenük jó védekezés, az a rögtöni támadás.

Ha az égő ház összeomlással fenyeget, az alatta lévő óvóhelyről el kell menekülnünk, mert a kijárat betemetődhet és az óvóhely földemre reádőlő izzó anyag annyira átfűtheti falát, hogy bent élve nem lehetne kibírni. Ilyenkor vízbeitatott takaróval, kabáttal beburkolva, szánk és orrunk elé nedves kendőt szorítva meneküljünk, mert lehetséges, hogy égő házrészekben vagy utcán kell áthalatnunk.

Aki már magán nem tud segíteni, legalább segítsen másokon, úgy, ahogy csak tud.

Ezeket a szabályokat nagyon is meg kell szívlelnünk, mert ha önámításból azt hisszük, hogy éppen a mi városunkat nem éri légitámadás, mert városunk nem fekszik a bombázó gépek hatósugarában, egy éjszaka könnyen tűz és halál formájában fizethetünk badar könnyelműségünkért.

Magyarország 1943. évi súlyemelő vidékbajnokságai.

Világrekord kísérlet Szilágysomlyón.

A magyar Birkózók Szövetségének megbízásából a Báthori Lövész Egyesület f. évi december hó 12-én délután rendezte meg a római kat. kulturház dísztermében Magyarország ezévi vidéki súlyemelő bajnokságait. A bajnoki versenyen indulnak Szeged, Debrecen, Szentés, Komárom, Kassa, Szilágysomlyó stb. városok versenyzői.

A bajnoki versenyen indul, meghívásos formában a budapesti élgárda is. Hármass meghívásos verseny lesz a Szegedi Vasutas — a budapesti Vasutas és a budapesti MÁV. Előre között. A verseny legkiemelkedőbb száma Ambrózy Jenő (MAC) világrekorder szereplése, aki a könnyűsúlycsoportban a kétkaru nyomás világrekordját (109 kg.) akarja Szilágysomlyón megjavítani. Ha a kísérlet sikerül, akkor Szilágysomlyó neve belekerül a világcsucs listába. — Izgalmasnak ígérkezik Budapest legjobbainak összecsapása a magyar vidék legjobbjaival, akik közül a szegedi Farkas és Papp többszörös országos bajnokok. A görög-római és szabadfogású birkózásban Palotás (BVSC) a berlini olimpia nagyközépsúlyának harmadik helyezettje, Kovács Gyula (BVSC) sokszoros magyar bajnok — a legjobb magyar birkózó — Bóbis (MAC) nehézsúlyú többszörös magyar

bajnok, Békási BVSC Kassai (BVSC) Tóth Ferenc (VTE) Európa bajnok vesznek részt és mutatják be a szilágysomlyói közönségnek a birkózósport szépségeit. Az egyetemese magyar sport — a kardvívás után — a birkózásban érte el legnagyobb sikereit. (5 olimpiai bajnokság — 3 világbajnokság — 24 Európa bajnokság) Ökölvívó bemutatók és helybeli diák gyermekversenyzők birkózó számai egészítik ki a gazdag és értékes műsort. A versenyt a város polgármestere nyitja meg és részt vesznek azon a Szövetség képviselőjében Szieberth Imre kormányfőtanácsos, a birkózók miniszteri biztosa az OSK képviselője valamint Reitlinger és Schenk nemzetközi bírók — a MBS funkcionáriusai. A MBSZ. dec. 12-én a nehéztalékában az ország területén versenyzési tilalmat rendelt el, hogy elősegítse a szilágysomlyói bajnoki verseny sikerét. A rendezőség élén Brassay Károly, Rácz István, Zoványi Ernő állanak, akik közül Brassay Károly a múlt idők híres többszörös bajnoka a verseny sportbeli részét, Rácz és Zoványi pedig a verseny gazdasági és társadalmi részét intézik munkatársaikkal. A bajnoki verseny — a nehéztalékában — Erdély sportjának eddigi legnagyobb eseménye lesz.

Városi Mozgósínház

November 20—21—22.

Szombat—vasárnap—hétfő.

KARÁDY KATALIN főszereplésével:

Halálos csók

Egy ősi várkastély, szépasszonyának misztikus regénye.

Nov. 23. Csak 1 napig! Kedd.

Izgalmas sport film.

Utolsó menet

Nov. 24—25. Szerda—csütörtök.

Filmregény bátor férfiokról és bátor asszonyokról, élethalálharc a szabadságért.

Vörös vihar

FIGYELEM: Előadásainkat hétköznapokon 6 és 8, vasárnap és ünnepnapokon 3, 5 és 7 órakor kezdjük.

Mészáros Dezső krasznai kir. járásbirósági végrehajtótól.

Pk. 172—1943.

Fksz. 1943.

Árverési hirdetmény.

Benedek István (helyettes Dr. Faragó József) ügyvéd által képviselt Ertsey Zsigmond javára 1600 Pengő tőke és járulékaik erejéig a krasznai kir. járásbiróság 1942. évi P. 2723. sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás során 1943. évi március hó 3-án lefoglalt 1991 P. becsértékű ingóságokra az árverés kitézése iránt fentnevezett végrehajtató által megkeresett, alább megnevezett: Pk. 2153—1942. sz. Szilágyi Sándor ü. á. k. saját jav. 670 P., 750—1943. sz. Dr. Pinteá Ágoston ü. á. k. Muresán Ananie 280 P. és jár. és ezen hirdeta ményből, valamint a foglalási jegyzőkönyvekből ki nem tűnő más foglaltatók javára is, amennyiben kielégítési joguk ma is fennáll és ellenük halasztó hatályú igénykereset folyamatba nincs, az árverést kitézett és annak végrehajtást szenvedő lakásán Perjén az adósnál, 87 házszám alatt leendő megtartására határidőül 1943. évi november hó 29-én délután 1 órájára, tűzöm ki, amikor a bíróság lefoglalt butorokat, varrógép, — kádak, — hordók, hombár, üst juhok, széna stb. és egyéb ingóságokat a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kikiáltási ár kétharmad részénél alacsonyabb áron csak azon esetben, ha ahhoz végrehajtást szenvedő előzőleg hozzájárult — elfogom adni még akkor is, ha a bejelentő a helyszínen nem jelennek meg, ha csak ellenkező kívánságát írásban be nem jelenti. Azon ingóságokra, amelyeknek kikiáltási ára 1000 pengőn felül van, csak azok árverezhetnek, akik a kikiáltási ár egytizedrészét bálnatpénzül leteszik.

Kraszna, 1943. évi november hó 3-án.

Kitézési díj: 18 P. 15 f.

MÉSZÁROS DESZŐ

kir. bir. végrehajtó, mint bírósági kiküldött

Eladó

alig használt
ebédlő, háló
és egyéb butorok.

Érkezni Ungárral, Bánffy u. 5 sz. alatt.

